

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் – சமூகமும் சட்டமும்

முனைவர் வா. நேரு

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

சில ஆண்டுகளில் நூற்றாண்டுகொண்டிருக்கும் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் பற்றிய அறிமுகத்தை இந்தக் கட்டுரை கொடுக்கிறது. தமிழர்களின் பண்டைய திருமண முறையைப் பேசுகிறது. ஆரியர்களால் புகுத்தப்பட்ட புரோகித முறைத் திருமணங்களினால் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட இழிவைப் போக்கி, அதிலிருந்து விடுவிப்பதுதான் சுயமரியாதைத் திருமணங்களின் நோக்கம் எனச் சுட்டுகிறது. 4, 5 தலைமுறைகளாக சுயமரியாதைத் திருமணங்களை மட்டுமே நடத்துகின்ற குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. சமூகத்தின், சட்டத்தின் எதிர்ப்புகளைச் சுட்டிக் காட்டி, அந்த எதிர்ப்புகளை எல்லாம் வென்று இன்று சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

தந்தை பெரியார் அவர்களால் ஏறத்தாழ 96 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட சுயமரியாதைத் திருமணம் என்னும் திருமண முறை முற்றிலும் புதுமையான முறை சடங்குகளாலும், பார்ப்பனர்களாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த திருமண முறையை மாற்றி 'மானமும், அறிவும்' உள்ள மனிதர்களாக தமிழர்கள் மாறுவற்கான அடிப்படையைத் தொடங்கி வைத்த திருமண முறை. 'முளைக்குள் போடப்பட்ட விலங்கை' உடைத்து அடிமைச் சிறையிலிருந்து தமிழர்களை மீட்டெடுத்த திருமண முறை. இன்னும் நான்கு ஆண்டுகளில் நூற்றாண்டு காண இருக்கும் இந்தத் திருமணமுறையின் வளர்ச்சியும் அதனால் ஏற்பட்ட எழுச்சியும் இன்றைய தலைமுறை அறியவேண்டிய வரலாறு ஆகும்.

'யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ...

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர் ,

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல் நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம்தான் கலந்தனவே '

எனப் பழந் தமிழர் வாழ்வு இருந்திருக்கிறது. அன்பு கொண்ட ஆணும் பெண்ணும் சடங்குகள் இல்லாமல் இணைந்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படியானால் திருமண முறை எப்போது வந்தது என்னும் கேள்வி எழுகிறது.

“ பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

அய்யர் யாத்தனர் கரணம் என்ப

(தொல்காப்பியம், கற்பியல் 143)

வரலாற்றில் திருமணம் என்கிற சடங்கு ஏன் தோன்றியது என்பதற்கு இந்தச் செய்யுள் ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறது.

மாந்தர் அன்பு வழி ஒருவர் மீது ஒருவர் நம்பிக்கை கொண்டு அதனால் உளச்சாய்வு கொண்டு வாழ்ந்து வரும் வேளையில் (அதாவது எந்தச் சடங்குகளின் மூலமும் அதனை முறைப்படுத்திக்கொள்ளாமல்) சிலர் அந்த வாழ்க்கை நிகழ்வுகளையே பொய்யென வாதிட்டு விலகிச் செல்லும் சூழல் நேர்ந்தபோது, அவற்றுக்கான ஒரு தீர்வாகத் திருமணமுறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பது இதன் பொருள். மிகவும் எளிமைப்படுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'பழகிட்டு

விட்டுடறாங்கப்பா, அதை ஒரு சட்டத்துக்குள்ள கொண்டு வரணும் 'என்று பெரியவர்கள் யோசித்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாகவே திருமணம் என்கின்ற சடங்கு உருவாக்கப்பட்டது என்கிறது தொல்காப்பியம்"⁽¹⁾. என்று எழுத்தாளர் ஓவியா குறிப்பிடுகிறார். எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழர் வாழ்வில் திருமணம் என்னும் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் ஜாதிகளின் அடிப்படையில் திருமணங்கள் அமைந்ததாக நமக்குத் தரவுகள் இல்லை.

ஆனால், அதற்குச்சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால் புகுந்த ஆரியம் , அகமண முறையை மறுதரம் அடிப்படையில் அமுல்படுத்தியது திருமண முறைகள் எட்டுவகைப்படும் என்று வகைப்படுத்தியது. பெண்களைக் கட்டாயப்படுத்தித் திருமணம் செய்யும் முறையும் அதில் ஒன்று என்று அட்டவணைப்படுத்தியது. பார்ப்பனர்களை அழைத்து, சடங்குகள் செய்து திருமண வாழ்வை ஆரம்பிக்கும் முறையை ஆரியம் மிகத் தந்திரமாகத் தமிழர்கள் வாழ்வியலில் சேர்த்தது. அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பொருத்தமில்லாத சடங்குகளைச் செய்வதற்கு வலியுறுத்தியது. மனு தர்ம அடிப்படையில் மனிதர்களை வர்ணத்தின் அடிப்படையில் பிரித்தது. பிராமணன், கூத்திரியன், வைஸ்யன், சூத்திரன் என்னும் பிரிவுகள் கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டது என்று சொன்னது. சூத்திரனுக்குத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை இல்லை என்பன போன்ற சட்டங்களை வகுத்தது. பெண்கள் அனைவரும், அவர்கள் எந்த வர்ணத்தைச் சார்ந்த பெண்ணாக இருந்தாலும் அவர்கள் சூத்திரர்சிதான், அவர்களுக்குக் கல்வி கிடையாது என்றது.

"மனு நூலின்படி பெண்கள் எல்லோருமே சூத்ர ஜாதிதான். பிராமணப் பெண்கள், வைஸ்யப் பெண்கள், கூத்திரியப் பெண்கள்,

சூத்திரப்பெண்கள் என்றெல்லாம் பேதம் கிடையாது. அதனால் சூத்ரன் வெளியே உழைப்பதைப் போல சூத்ரர்ச்சியான பெண்கள் வீட்டுக்குள்ளேயே உழைக்கவேண்டும். அதாவது...

"ஸ்த்ரீனாந்த சூத்ர ஜாதீனாம்..."

பெண்கள் அனைவரும் சூத்ர ஜாதி.

"நஸ்த்ரீ சூத்ர வேதமத்யதாம்..." அதனால் ...பெண்களும், சூத்ரர்களும், வேதங்களை ஒதக்கூடாது, வேத ஓசையைக் கேட்கக்கூடாது. யாகங்கள் நடந்தால் அதில் ஒதப்படும் வேத மந்த்ரங்களைக் கேட்காமல் இருப்பதற்காகப் புடவையால் காதை மூடிக்கொள்ள வேண்டும்.

பெண்களுக்குக் கல்விக்கான வாய்ப்பே கிடையாது. அவர்கள் வெளியில் போகவும் முடியாது...

கல்வியும் கிடையாது... மந்த்ரங்கள் வழியே கூட அதைப் பெறக்கூடாது. 8 வயசிலேயே கல்யாணம் பண்ணிக்கொண்டு நான்கு சுவர்களுக்குள் நன்கு குடித்தனம் நடத்து - இதுதான் மனு தர்மம் பெண்களுக்குச் சொன்னது.⁽²⁾ என்று அக்னிஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார் குறிப்பிடுகிறார். பெண்களைத் திருமணத்தின் மூலம் அடிமைகளை வாங்குவதைப் போன்ற நடைமுறையை மனுதர்மம் புகுத்தியது.

ஆரிய வழித் திருமணம், திருமண மந்திரத்தில் பெண்களை இழிவுபடுத்துகிறது. "திருமண மந்திரம்-

ஸோம:ப்ரதமோ விவிதே கந்தர்வோ விவித: / த்ருதியோ அக் நிஷ்டே பதி: தூரீயஸ்த மனுஷ்யஜா:

பொருள்: ஸோமன் முதலில் இந்த மணப்பெண்ணை அடைந்தான். பிறகு கந்தர்வன் இவளை அடைந்தான், உன்னுடைய மூன்றாவது கணவன் அக்நி. நான்காவது இந்த மனித ஜாதியில் பிறந்தவன்"⁽³⁾ என்று அந்தத் திருமண மந்திரம் கூறுகிறது.

சூத்திரர்களையும் பெண்களையும் இழிவுபடுத்திய மநுதர்மம் அகமண முறையை வலியுறுத்தியது. அகமண முறையை மீறுபவர்களுக்கு மிகக் கடுமையான தண்டனையை மன்னர்களின் துணையோடு நிறைவேற்றியது. ஜாதி என்னும் இழிவைத் தமிழர்கள், திராவிடர்களின் மேல் சுமத்தியது.” அகமண முறையே சாதியத்துக்கு அடிப்படை என்கிற கருத்தியலில் அம்பேத்கர் உறுதியாக இருந்தார். ஜாதி, விதவைத் திருமணம் மறுப்பு, குழந்தை மணம் ஆகிய செயல்பாடுகள் மூலம் அகமண முறை நிலை நிறுத்தப்படுவதாக அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டார்.⁽⁴⁾ என்று எழுத்தாளர் மு.சங்கையா குறிப்பிடுகிறார்.

குழந்தை மணம், விதவை மறுமணம் மறுப்பு, ஜாதிக்குள்ளேயே திருமணம் செய்யும் அகமண முறை, அர்த்தமற்ற போலித்தனமான சடங்குகள், பார்ப்பனர்களின் மேலாண்மை என்று இருந்த தமிழர்கள் / திராவிடர்களின் திருமண முறையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்த திருமண முறைதான் தந்தை பெரியார் முன்வைத்த சுயமரியாதைத் திருமண முறை.

“விவாகம் அல்லது திருமணம் என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் ஒரு பெண்ணும் ஆணும் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் கட்டுப்பட்டு, அவர்களது வாழ்க்கையைக் கூட்டுப்பொறுப்பில் நடத்துவதற்குப் பலர் அறியச் செய்யச் செய்துகொள்ளும் காரியமேயாகும்⁽⁵⁾ என்றார் தந்தை பெரியார். உலகம் முழுவதும் திருமணங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக நடைபெறுகின்றன. உலகில் உள்ள மக்கள் பல இனங்களாகவும், மதங்களாகவும் பிரிந்து இருக்கும் நிலையில் அவர்களின் திருமண முறையும் பல்வேறு முறைகளில் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு திருமண முறையும் ஒவ்வொரு வகையான சடங்குகளைக் கொண்டு இருக்கின்றன.

வெவ்வேறு வகையான வடிவங்களில் இருக்கின்றன.

ஆனால், இந்து மதத்தில் இருக்கும் திருமண முறை வர்ண அடிப்படையில் அமைந்தது. இந்த இந்த வர்ணத்தினர் திருமணம் செய்யலாம், இந்த இந்த வருணத்தினர் அவர்களாகத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கோ, திருமண நிகழ்ச்சியை நடத்துவதற்கோ உரிமையில்லை என்னும் அடிப்படையில் அமைந்தது. பெண்களுக்கான உரிமைகளை மறுப்பதாக அமைந்தது. ஜாதியை நிலை நிறுத்துவதாக அமைந்தது. ஆரியத் திருமண முறையைப் புரிந்துகொண்டால்தான் சுயமரியாதைத் திருமண முறையின் சிறப்புகளை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள இயலும். இந்த ஆரியத் திருமண முறை என்னும் அந்திக்கு எதிராகச் சென்னை மாகாணமாக அன்று இருந்த தமிழ்நாட்டில் 1928இல் தந்தை பெரியார் அறிமுகப்படுத்திய திருமண முறைதான் ‘சுயமரியாதைத் திருமண முறை’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

“சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது அறிவுக்கு ஒவ்வாத மதம் சார்ந்த மூடச் சடங்குகளைத் தவிர்த்து, புரோகிதத்தை மறுத்து, அறிவியல் பூர்வமாக, அறிவுபூர்வமாக, சிக்கனமாகச் செய்யப்படும் திருமணம் ஆகும். ‘வாழ்க்கையில் பிரவேசிக்க வயது வந்த ஓர் ஆணும், பெண்ணும் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தம்’ என்று எளிமையாக இதற்கு விளக்கம் சொன்னார் தந்தை பெரியார்.” மற்றும் “மதம் சார்ந்த, குறிப்பாக இந்துமதத் திருமண முறைகள் பெண்களை அடிமையாக்கும் சடங்குகளையும், புரியாத வடமொழியில் இழிவுபடுத்தும் மந்திரங்களையும் கொண்டதாகவும், தேவையற்ற பொருளாதார வீணடிப்பைச் செய்வதாகவும் உள்ளன. எனவே சிக்கனமாக எளிமையாக நம் தாய்மொழியில் உறுதிமொழி

கூறிச் செய்து கொள்ளும் முறையே இந்தத் திருமணம்.” (6) என்று பெரியார் சுயமரியாதைத் திருமண நிலையத்தின் இணையப் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“ சுயமரியாதைத் திருமணம் என்பது அறிவு ஆசான் தலைவர்தந்தை பெரியார் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பார்ப்பன பண்பாட்டுப் படையெடுப்பை எதிர்த்து முறியடிக்கும் அருமையான அறிவுப் புரட்சி ஏற்பாடு ஆகும்!

1926 முதல் தந்தை பெரியார் அவர்களால் துவக்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கம்(Self-respect Movement) என்பது ஜாதி ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு, பெண்ணடிமை ஒழிப்பு, சிக்கனம், எளிமைக்கு ஏற்றம் - இவற்றை உள்ளடக்கி திருமண முறையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை- திராவிடர் இனத்திற்கு ஏற்றத்தைத் தரும் வகைகளில் சுயமரியாதை முறை திருமணத்தைத் தந்தை பெரியார் புகுத்தினார்.

இதற்கென்று இன்னின்ன முறை என்று கட்டுதிட்டம் செய்யாமல் பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப மனிதர்கள் வாழ்க்கைத் துணை நல நிகழ்ச்சியை அமைத்துக்கொள்ளலாம் - கொள்ள வேண்டும் என்ற தாராள மனப்போக்குடன் - சுதந்திரச் சிந்தனைக்கு இடமும் தந்தார்⁽⁷⁾ என்று சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் பற்றித் திராவிடர்கழகத்தலைவர் ஆசிரியர்கி. வீரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தத் திருமண முறையே ஏற்றுக்கொண்டு, கடந்த 90 ஆண்டுகளாக, சுயமரியாதைத் திருமண முறையை மட்டுமே செயல்படுத்துகின்ற குடும்பங்கள் பல தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்த திரு. வை. பார்த்திபன் அவர்கள், தங்கள் குடும்பத்தில் நடந்த திருமணங்கள் பற்றிய ஒரு செய்தியை திராவிடப்பொழில் இதழுக்காக எனக்கு

அனுப்பி இருந்தார். அவர் அனுப்பிய குறிப்பு கீழே...

“1928 முதல் தந்தை பெரியாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தத் திருமணம் அல்லது சுயமரியாதைத் திருமணம் சுயமரியாதை இயக்க உறுப்பினர்களிடையே மிகுந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பது ஓர் வரலாற்று உண்மையாகும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை திராவிடர் இயக்கத் தோழர்கள் வீடுகளில் இந்தத் திருமண முறை பரவலாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஆரம்ப கால கட்டங்களில் இந்த முறையில் திருமணம் செய்துகொள்பவர்களுக்கு ஏற்பட்ட இடைஞ்சல்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல..

இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தத் திருமணங்கள் சட்டப்படி செல்லாதவை என்பது கூட இந்தத் தோழர்களைப் பயமுறுத்தவில்லை. தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். சென்னை, வேலூர் போன்ற பகுதிகளிலே இந்த முறையை மேடைக் கல்யாணம் என்று குறிப்பிடுவார்கள். மேடை போட்டு, புரோகிதர் இல்லாமல் நடத்துவதால் இந்தப் பெயர் போலும்.

1929இல் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண முதலாவது சுயமரியாதை மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் எடுத்துக்கொண்ட ஓர் உறுதிமொழி என்னவென்றால் தங்கள் வீட்டு நிகழ்ச்சிகளில் பார்ப்பனரை வைத்து திருமணம் நிகழ்த்துவதில்லை என்று முடிவெடுத்தனர். அப்படி முடிவெடுத்தவர்களில் ஒருவர் தாராசுரம் கோ.சக்கரபாணி ஆவார். இவர் கும்பகோணம் வட்டம் தாராசுரம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த வை. கோவிந்தசாமி - பெரியநாயகம் ஆகியோரின் இரண்டாவது மகனாவார். அவருடன் பிறந்தவர்கள் அவரையும் சேர்த்து ஏழுபேர் உடன் ஒரு தங்கை ஆவர்.

தாராசுரம் கோ.சக்ரபாணி அவர்களின் தந்தை திரு.கோவிந்தசாமி அவர்கள் தீவிர பக்தர். செங்கல்பட்டு மாநாட்டிற்குப் பின்னர் தாராசுரம் கோ.சக்ரபாணி உள்ளிட்ட சிலர் அந்த ஊரில் தீவிர சுயமரியாதைக்காரர்கள் ஆகிவிட்டனர். அந்தக் கிராமத்தில் இவர்களும் இவர்களோடு சேர்ந்து சிலரும் சுயமரியாதைக்காரர்களாகவும் நீதிக்கட்சி ஆதரவாளர்களாகவும் விளங்கினர். ஊர் மொத்தமும் இவர்களுக்கு எதிர்ப்பு கொள்கையுடையவர்கள். எதிரணியிலும் இவர்களுக்குச் செய்தி கொடுத்து உதவியவர்களும் உண்டு. தங்கள் தந்தையாரின் முடிவின்படி கோ.சக்ரபாணியின் உடன்பிறந்தோர் முதல் மூன்று பேர்களுக்குப் புரோகித முறைப்படி திருமணங்கள் நடைபெற்றன. 1932இல் தன் மூன்றாம் மகன் வையாபுரி (1948-இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் முதல் அணிக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்றவர்) அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்துவிட்டு, தனது மகன்களிடம் இனிமேல் நீங்கள் உங்கள் கொள்கைப்படி எதுவேண்டுமானாலும் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டார் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள்.

திரு.கோ.சக்ரபாணி தன் தம்பி குடும்பங்களின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு 1936இல் தன் தம்பி வரதராசனுக்கும் - புனிதவல்லிக்கும் கும்பகோணம் வட்டத்திலேயே முதலாவது சுயமரியாதைத் திருமணத்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்தார். 13.12.1936 ஞாயிற்றுக்கிழமை அமாவாசை நாளில் காலை 9.00 மணிக்குக் கும்பகோணம் தோழர் கே.கே.நீலமேகம் அவர்கள் தலைமையில், தோழர் மூவலூர் ராமாமிர்தம் வாழ்த்துரையோடு திருமணத்தை நடத்தினார். அவ்வமயம் தோழர் சக்ரபாணி அவர்கள் ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினராகவும், சமூக சீர்திருத்த நடிகர் சபையின் பொருளாளராகவும்

தொண்டாற்றியுள்ளார். அன்றைய தினம் சுமார் 500-600 பேர்களுக்குச் சமபந்தி போஜனம் நடைபெற்றுள்ளது.

அதன்பின்னர், தனது இன்னொரு தம்பி இராமாநுஜத்திற்கும் - குஞ்சகம்மாளுக்கும் 1940இல் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை இராகுகாலத்தில் திருமணத்தைக் கோ.சக்ரபாணி அவர்கள் செய்துவைத்துள்ளார். இவரின் தம்பியான இராமாநுஜம் இந்தி எதிர்ப்பு மறியலில் 6 மாதம் சிறை சென்றவர். மேலும் ஒரே மேடையில் மூன்று /நான்கு திருமணங்களைச் சர்வசாதாரணமாக நடத்தி வைத்துள்ளார். கோ.சக்ரபாணியின் கடைசித் தம்பி G.N.சாமி சட்ட எரிப்புப் போராட்டத்தில் 6 மாதம் சிறை சென்றவர். அவருக்கும் சுயமரியாதைத் திருமணம் நடைபெற்றது. அப்படி . திரு.சக்ரபாணி அவர்களுடைய தலைமுறையில் 6 சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் அடுத்த தலைமுறையில் 41 சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் அதற்கடுத்த தலைமுறையில் 38 சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் நான்காம் தலைமுறையில் இதுவரை 7 சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் நடைபெற்றுள்ளன.

அன்று தொடங்கி இந்தக் குடும்பங்களில் அனைத்துத் திருமணங்களும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களாகவே நடைபெறுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தகுந்தது. உண்மை மார்ச் 2009 இதழ் "ஒரேகுடும்பத்தில் 81 சுயமரியாதைத் திருமணங்கள்" என்ற தலைப்பில் பாராட்டுத் தெரிவித்துள்ளது. இந்தச் செய்தியை இந்த இதழுக்கு அளித்த திரு.வை.பார்த்திபன் அவர்களுடைய திருமணம், சுயமரியாதைத் திருமணமாக 10.07.1966 அன்று அன்றைய தஞ்சை மாவட்ட காங்கிரஸ் தலைவர் G.K.மூப்பனார் தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்போது எனக்கு இந்தத் திருமண முறைக்குச் சட்ட சம்மதம் கிடையாது என்பது தெரியாது. இருந்தாலும் சட்ட சம்மதமில்லாமலேயே

27 திருமணங்கள், தங்கள் குடும்பத்தில் நடைபெற்றுள்ளன., 1966 வரை நடைபெற்றது என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நான்கு தலைமுறையாகச் சுமார் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்திய குடும்பம் என்று குறிப்பிட்டு தமிழர் தலைவர் ஆசிரியர் அவர்களால் 20.11.2016 அன்று நடைபெற்ற நீதிக்கட்சி நூற்றாண்டு விழா மற்றும் சுயமரியாதை இயக்க 90ஆம் ஆண்டுவிழாவில் குடும்ப வழித்தோன்றல் மானமிகு வை.இளங்கோவன், வை.பார்த்திபன் மற்றும் ச.ராமசாமி ஆகியோருக்குப் பயனாடை அணிவித்துச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது எங்கள் முன்னோர்கள் இந்த இயக்கத்திற்காகத் தொண்டாற்றியதற்குக் கிடைத்த பாராட்டாக எண்ணி இரும்பூதெய்கிறோம்.” என்று தனது செய்தியை அனுப்பிசிலபுகைப்படங்களையும் திராவிடப்பொழில் இதழுக்கு அனுப்பி இருந்தார்.

இந்தக் குறிப்பில், 1929இல் நடைபெற்ற சென்னை மாகாண முதலாவது சுயமரியாதை மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டவர்கள் அனைவரும் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு உறுதிமொழி என்னவென்றால் “தங்கள் வீட்டு நிகழ்ச்சிகளில் பார்ப்பனரைவைத்து நிகழ்த்துவதில்லை என்று முடிவெடுத்தனர்” என்று வை.பார்த்திபன் குறிப்பிடுகிறார். இன்று தமிழ்நாடு பெற்றிருக்கும் பல முன்னேற்றங்களுக்கு இந்த மாநாடும் இதில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்களும் காரணமாகும். பார்ப்பனரை வைத்து நடத்தும் புராண அடிப்படைத் திருமணங்களுக்குப் பதிலாகச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவதற்குக் காரணமான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது அந்தத் தீர்மானமும் அதனை நடைமுறைப்படுத்த தந்தை பெரியாரும், திராவிட இயக்கங்களும்

எடுத்துக்கொண்ட தொடர் முயற்சிகளும் காரணம் எனலாம்.

இப்படி சுயமரியாதைத் திருமணங்களைக் கடந்த 4,5 தலைமுறைகளாக ஏற்றுக்கொண்டு தொடர்ந்து செயல்படுத்திவரும் பல குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன. அதைப் பற்றி மட்டுமே தனிக் கள ஆய்வுகள் செய்யலாம் . தொடக்கக் காலத்தில் சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு ஏற்பட்ட இடைஞ்சல்கள், துன்பங்கள் மிக அதிகம் ஆனால் அதையெல்லாம் தாண்டி இன்றைக்குச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட - கடைப்பிடிக்கப்படுகிற - பாராட்டப்படுகிற ஒரு திருமண முறையாகத் தமிழ்நாட்டில் திகழ்கிறது.

“தமிழர் தலைவர் வழிகாட்டுதலோடு ஜாதி ஒழிப்பைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படும் பெரியார் சுயமரியாதைத் திருமண நிலையத்தில் 2023 ஜனவரி 1 முதல் 2023 டிசம்பர் 31 முடிய நடைபெற்ற திருமணங்கள்

நடைபெற்ற இணையேற்பு நிகழ்வுகள் - 1573

ஜாதி மறுப்பு இணையேற்பு நிகழ்வுகள் - 1216

இதில்

வேற்று மாநிலத்தவர் இணையேற்பு நிகழ்வுகள் - 112

பார்ப்பனர் இணையேற்பு நிகழ்வுகள் - 84

மணவிலக்கு பெற்ற மறுமண நிகழ்வுகள் - 26

துணையை இழந்தோர் ('விதவை') மறுமண நிகழ்வுகள் - 18.”⁽⁸⁾

என்று இசையின்பன் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இது சென்னையில், பெரியார் திடலில் இருக்கும் பெரியார் சுயமரியாதைத்

திருமண நிலையத்தில் மட்டும் நடைபெற்ற திருமணங்கள். இதைப்போல ஊர்கள் தோறும் திராவிட இயக்கத் தலைவர்கள் நடத்தி வைக்கும் திருமணங்கள், திராவிட இயக்கப் பொறுப்பாளர்கள், பொதுவானவர்கள் நடத்தி வைக்கும் திருமணங்கள் பல ஆயிரக் கணக்கில் நடைபெறுகின்றன. 1928 முதல் நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் இலட்சக்கணக்கில் இருக்கும்.

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் இரண்டு விதமான எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஒன்று, சமூக எதிர்ப்பு. சமூகத்தில் புரையோடிப் போயிருந்த அகமணத் திருமண முறை, - ஜாதிய உணர்வு, சாஸ்திரம், சம்பிரதாயங்களை நம்பி நடத்தப்பட்ட குழந்தைத் திருமணங்கள், விதவைத் திருமணம் கூடாது என்னும் மனநிலை.

“இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமண முறையினைப் புகுத்த ஆரம்பக் கட்டங்களில் தந்தை பெரியார் அவர்கள் சந்தித்த கொடுமைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. மூட நம்பிக்கைகள் ஏராளம் ஆழமாகப் பரவியுள்ள நமது சமுதாயத்தில் இப்படி ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்துவது என்பது அசல் சறுக்கு மரத்தில் உடம்பெல்லாம் எண்ணெய் தடவிக் கொண்டு ஒருவர் ஏறுவது போன்ற ஒன்றேயாகும்.

இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமணம் நடத்தப்படுவதற்கு நாடெங்கும் பலத்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. பக்தி காரணமாக மூட நம்பிக்கைக்கு ஆட்பட்ட மக்களிடையே இப்படிப் பார்ப்பனரை நீக்கி, சடங்கு சம்பிரதாயங்களை விலக்கி, புரட்சிகரமான எண்ணமான சமத்துவத் தத்துவத்துடன் நடத்தப்பெறும் இத்திருமணம் பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்தித்ததில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை”⁽⁹⁾ என்று சுயமரியாதைத் திருமணங்களுக்கு ஆரம்பக் காலக்

கட்டங்களில் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகள் பற்றி விரிவாக அந்த நூலில் விவரிப்பார் திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்கள்

இவையெல்லாம் பெருமளவில் இன்று மாறி இருக்கிறது. இப்படி மாறியிருப்பதற்கு அடிப்படைக்காரணம் சுயமரியாதைத் திருமண மேடைகளை பிரச்சார மேடைகளாகத் தந்தை பெரியாரும், திராவிட இயக்கத் தலைவர்களும் பயன்படுத்திக்கொண்டதுதான், அதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்தான்.

சுயமரியாதைத் திருமணங்களைத் தந்தை பெரியார் நடத்தி வைக்கத் தொடங்கிய காலகட்டமான 1928-களில் குழந்தைத் திருமணம் என்பது இயல்பான ஒன்றாக இருந்தது. சுயமரியாதைத் திருமணங்களில் பெண்ணின் திருமண வயது பேசப்பட்டது. பெண் நன்றாகப் படித்து, குறிப்பிட்ட வயதுக்கு வந்த பின்னரே திருமணம் என்பது சுயமரியாதைத் திருமணங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. பல சுயமரியாதைத் திருமணங்களை நடத்திவைக்கிறபோது பெண்களின், திருமண வயது பற்றிப் பெரியார் பேசுகிறார். குழந்தைத் திருமணத்திற்கு எதிரான விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்களாகச் சுயமரியாதைத் திருமண மேடைகளைப் பெரியார் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இன்றைக்குக் கூடச் சிலர் குழந்தைத் திருமணத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். சாத்திரத்தின் அடிப்படையில் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் குழந்தை வயதிலேயே பெண்களுக்குத் திருமணம் நடைபெறவேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

“கல்யாணத்தை மறு கன்னிகாதானம் என்கிறது. கன்னிகையைத் தானம் செய்தல் கன்னிகாதானம். கன்னிகா அதாவது கன்னிகை என்றால்? மறு தர்மப்படி எட்டு வயது அடைந்த பெண்கள் அனைவரும் கன்னிகைகள். பின்... கன்னிகைகளுக்குக் கல்யாணம்

பண்ண வேண்டும். இன்னொருவன் கையில் பிடித்துக்கொடுக்கவேண்டும். அதாவது அவனிடத்திலே இந்தக்கன்னிகையைத்தானம் செய்யவேண்டும். இது கன்னிகாதானம்.

இதைத்தான். 'அஷ்ட வருஷா பவேத் கன்யா' என்கிறார் மறு⁽¹⁰⁾ என்று குழந்தைத் திருமணங்களுக்கு அடிப்படை மறுதர்மம் என்பதை அக்னி ஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார் விளக்குகிறார்.

இன்றைக்கு பெண்களின் திருமண வயது 18 என்றாலும் கூட பெரும்பாலான நகரத்துப் பெண்களின் திருமணம் நடைபெறும் வயது 20க்கு மேல் என்று ஆகி இருக்கிறது. சாத்திரப்படி 8 வயதில்திருமணம் முடிக்கிறேன் என்று சொன்னால், சொல்பவரை மனநோய் பிடித்தவர் என்று கருதும் மனநிலைதான் சமூகத்தில் இருக்கிறது.

பெரும்பாலான குடும்பங்களில் ஜாதி மறுப்புத்திருமணங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. மறுமணங்கள் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சுயமரியாதைத் திருமணங்களை முதலில் எதிர்த்த சமூகம் இப்போது ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

இன்னொரு வகையான எதிர்ப்பு என்பது சட்ட ரீதியானது. தந்தை பெரியார் அவர்கள் முதன்முதலில் சுயமரியாதைத்திருமணங்களை நடத்த ஆரம்பித்தபொழுது, சட்ட ரீதியான அங்கீகாரம் இல்லை. அவரும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. சுயமரியாதைத் திருமணத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் அதனைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை.

“1927ஆம் ஆண்டில் அருப்புக்கோட்டை சுக்கில நத்தம் கிராமம் தொடங்கி -1968ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக ஆகி சட்டம் நிறைவேற்றும் வரை தந்தை பெரியார் அவர்களால் தொடங்கி வைக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான

சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் சட்டப்படி செல்லாதவைதான் என்றாலும், தமிழர்கள் அதனைச் சற்றும் பொருட்படுத்தவில்லை. சட்டம் என்ன சொல்கிறது என்பது முக்கியமல்ல - எங்கள் தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொன்னதுதான் - பிறப்பித்ததுதான் எங்களுக்குச் சமுதாயச் சட்டம் என்று சுயமரியாதைத்திருமணங்களைச் செய்து கொண்டு தானிருந்தனர் தமிழர்கள். இந்தத் துணியும் தெளியும் வேறு தொண்டர்களிடம் பார்க்கவே முடியாது என்று பாராட்டினார் டாக்டர் ஜஸ்டிஸ் ராஜன் அவர்கள்.

உலகத்தில் எங்கும் கேள்விப்பட்டு இருக்க முடியாத அதிசயமான தகவல் இது. 1968 ஜனவரி 17ஆம் தேதி குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதல் பெற்று சுயமரியாதைத் திருமணம் சட்டப்படி செல்லுபடியாக்கப்பட்டது இதுவரை நடைபெற்ற சுயமரியாதைத் திருமணங்களும் சரி, இனி நடக்கப்போகும் திருமணங்களும் சரி (With Retrospective Effect) செல்லுபடியாகும் என்று சட்டம் கூறியது⁽¹¹⁾ என்று திராவிடர் கழகத் தலைவர் ஆசிரியர் கி. வீரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்..

ஆனாலும் சட்டத்தின் மூலமாக இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடைபெறுவதைத் தடுத்து விட முடியுமா என்று பார்ப்பனர்கள் தொடர்ச்சியாக முயற்சி செய்து கொண்டுள்ளனர். நீதித்துறையில் இருக்கும் சிலரும் மறைமுகமாக இவர்களுக்குத் துணை செய்கின்றனர். இதனைப் பற்றி 'தி ஹிந்து' நாளிதழ்

“நீதித்துறை நீண்டகாலமாக மேற்கண்ட சட்டத் திருத்தத்தை எதிர்த்தும் பல்வேறு விதமான விளக்கங்கள் அளித்தும் வந்துள்ளது. சடங்குகள் தவிர்த்த திருமணங்களையும், இருசாராரும் முழு சம்மதத்துடன் நடத்திக்கொள்ளும் கலப்புத் திருமணங்களையும் (ஜாதி மறுப்பு) தடுப்பதே

ஒன்றிய அரசின் நோக்கம். சமீப காலத்தில் இது பல விதங்களில் தெளிவாகியுள்ளது.

இதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் கூறலாம். ஒன்றிய அரசின் சமூகநீதித்துறை மற்றும் அதிகாரப் பங்களிப்பு அமைச்சகம் கலப்புத் திருமணம் (ஜாதி மறுப்பு) செய்துகொண்ட இணையர்களுக்குப் பரிசுகளும் விருதுகளும் வழங்கி வந்தது. 2017ஆம் ஆண்டில் அது சட்டப் பிரிவு எண் 7ஆம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட கலப்புத் திருமண இணையர்களின் மனுக்களை மட்டும் நிராகரித்துவிட்டது. அந்தத் திருமணங்கள் ஹிந்து திருமணச் சட்டம் 1955இன்படி முறையாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்று காரணம் கூறப்பட்டது. கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளப் பிடிவாதமாக மறுத்து வந்த ஒன்றிய அரசு அமைச்சகத்துக்குச் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் மதுரை கிளை விளக்கமளித்துத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியிருந்தது. இது முதல் உதாரணம்.

இரண்டாவது உதாரணம் - கடந்த மாதம் இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றம் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு நினைவுபடுத்த நேர்ந்தது - சுயமரியாதைத் திருமணங்களின் செல்லுபடியாகும் தன்மை குறித்து. அவை மதச் சடங்குகள் ஏதுமின்றிப் பொது இடங்களில் கொண்டாட்டங்களின்றி நடந்தாலும், உறவினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் வேறு சிலர் மத்தியில் அவை நடப்பதாகவும் வாழ்வினை ஒப்பந்தம் அறிவிக்கப்படுவதாகவும் உச்சநீதிமன்றம் விளக்கம் அளித்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றுள்ள பல்வேறு சட்டப்பூர்வ மகளிர் நல சீர்திருத்தங்களின் ஒட்டுமொத்த விளைவாகச் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் பல தீர்ப்புகளில் நல்ல தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை எவரும் மறந்துவிடக்கூடாது. சமுதாய மாற்றங்களை ஆதரிக்கும் விதமான கண்ணோட்டத்தில்

பல தீர்ப்புகள் உள்ளன. திருமணம் என்ற விஷயத்தில் ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலரின் உரிமைகளும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தியாவில் வேறு எந்த நீதிமன்றத்திலும் இத்தகைய புதிய பார்வை இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. சமீபத்தில் திருநங்கை ஒருவரின் திருமணம் ஹிந்து திருமணச் சட்ட விதியின்படி நீதிமன்ற அனுமதியுடன் பதிவு செய்யப்பட்டது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய நிகழ்வு. திருமணச் சீர்திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரை சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பு உள்ளதை இந்த நிகழ்வு உறுதிப்படுத்துகிறது.⁽¹²⁾ என்று தலையங்கம் எழுதி, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் நீதிமன்றங்களும் சுயமரியாதைத் திருமணங்களைப் புரிந்துகொண்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தங்கள் தீர்ப்புகளின் மூலம் வெளிக்காட்டுகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இருந்தாலும் மத்திய ஒன்றிய அரசின் பொதுச் சிவில் சட்டம் போன்ற முன்னெடுப்புகள் எதிர்காலத்தில் சுயமரியாதைத் திருமணத்திற்கு மீண்டும் சட்ட அங்கீகாரம் இல்லை என்னும் நிலையைக் கொண்டுவரலாம்.

தமிழ்நாட்டினைச் சார்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வசித்தாலும் அயல் நாட்டில் வசித்தாலும் அவர்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு திருமண முறையாக சுயமரியாதைத் திருமண முறை இன்றைக்கு மாறி இருக்கிறது. பார்ப்பனர்களைத் தவிர்த்து, அவர்களை அழைக்காமல், அவர்கள் சொல்லும் மந்திரங்களைத் தவிர்த்து நம் வீட்டுத் திருமணங்களை நடத்த வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வு பெரும்பாலான தமிழர்களுக்கு இருக்கிறது. திருமணத்தை முடிந்த அளவிற்குச் சிக்கனமாக நடத்தவேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வும் பரவலாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஏன் பார்ப்பனர்களில் கூட 18 பேர் இந்தச் சுயமரியாதைத் திருமண முறையில் சென்ற ஆண்டு தங்கள் திருமணத்தை நடத்திக்கொண்டுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் மட்டுமே ஒவ்வொரு தமிழரின் வீட்டிலும் நடைபெறுகிறது என்னும் நிலை முழுமையாக நிகழவேண்டும் என்பதே தந்தை பெரியாரின் நோக்கமும் போராட்டமும். அதில் மிகப்பெரிய வெற்றியை அடைந்திருக்கிறார்கள் அவரும் அவரது இயக்கமும் என்பது கண்கூடு. இன்றைக்கு வெளி நாடுகளிலும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா போன்ற பல நாடுகளில் சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம் மீது இழிவைச்சுமத்தும் புராணவகைத் திருமணங்களிலிருந்து முற்றிலுமாகத் தமிழர்கள் முழுவதும் விடுபடும் நாளை நோக்கி நாடு நடக்கட்டும்.

- - - - -

1. பெண்ணும் ஆணும் ஒண்ணு, ஓவியா, நிகர்மொழி பதிப்பகம், பக்கம் 98

2. இந்து மதம் எங்கே போகிறது? + சடங்குகளின் கதை, அக்னிஹோத்ரம் ராமானுஜதாத்தாச்சாரியார், நக்கீரன் வெளியீடு, பக்கம் 174, 177.

3. சுயமரியாதைத் திருமணம் - ஏன், தந்தை பெரியார்,, திராவிடர் கழக(இயக்க வெளியீடு), பக்கம் 1 (மூல ஆதாரம் : விவாஹ மந்த்ரார்த்த போதினி, கீழாத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் பி.ஓ.எல்., பக்கங்கள் முறையே 22, 59.)

4. சாதி எனும் பெரும் தொற்று - தொடரும் விவாதங்கள், மு.சங்கையா, சிந்தன் பக்ஸ், பக்கம் 47.

5. சுயமரியாதைத் திருமணம் தத்துவமும் வரலாறும் - ஆசிரியர் கி.வீரமணி, திராவிடர் கழக இயக்க வெளியீடு, பக்கம் 29

6. பெரியார் சுயமரியாதைத் திருமண நிலையம், இணையதளம். <https://periyammatrimonial.com/ymarriage.php>

7. சுயமரியாதைத் திருமணம் தத்துவமும் வரலாறும் - ஆசிரியர் கி.வீரமணி, முன்னுரை - திராவிடர் கழக இயக்க வெளியீடு.

8. விடுதலை ஞாயிறு மலர், 20.01.2024, இசையின்பன், பக்கம் 11

9. சுயமரியாதைத் திருமணம் தத்துவமும் வரலாறும்- ஆசிரியர் கி.வீரமணி, முன்னுரை- திராவிடர் கழக இயக்க வெளியீடு. பக்கம் 77

10. இந்து மதம் எங்கே போகிறது? + சடங்குகளின் கதை, அக்னிஹோத்ரம் ராமானுஜ தாத்தாச்சாரியார், நக்கீரன் வெளியீடு, பக்கம் 166.

11. சுயமரியாதைத் திருமணம் தத்துவமும் வரலாறும் - ஆசிரியர் கி.வீரமணி, திராவிடர் கழக இயக்க வெளியீடு, பக்கம் 349

12. 'தி இந்து' ஆங்கில நாளிதழ் - 29.09.2023 தமிழில் விடுதலை ஞாயிறு மலர் 07.10.2023

ஆசிரியர் குறிப்பு :

முனைவர் வா.நேரு தமிழ்நாடு பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் மாநிலத் தலைவர் ஆவார். மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் 'இறையன்பு படைப்புகளில் தன்னம்பிக்கையும் மனிதநேயமும்' என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். பெரியார் பட்டயச் சான்றிதழும் பெற்றவர். பி.எஸ்.என்.எல் நிறுவனத்தில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்றவர். இவர் தமிழ்நாட்டில் மதுரை மாவட்டம் சாப்ரூரில் பிறந்தவர். இவர் 'பங்குனி உத்தரமும் பள்ளிக்கூடமும்', 'சூரியக் கீற்றுக்கள்', 'சொற்களின்கூடுகளுக்குள்' என்னும்

கவிதைத் தொகுப்புகளும் 'நெருப்பினில் துஞ்சல்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். 'சங்கப் பலகை' என்னும் நூல் மதிப்புரைகளின் தொகுப்பு நூலும் வெளிவந்துள்ளது. இவரின் ஆய்வேடு நூலாக்கம் செய்யப்பட்டு 'இறையன்பு படைப்புகளில் தன்னம்பிக்கையும் மனித நேயமும்' என்னும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது. அண்மையில் 'கனவு போலத்தான் நடந்தது' என்னும் நூலினை வெளியிட்டுள்ளார். 'திருக்குறள் வலியுறுத்தும் உயிர்ச்சூழலும் இன்றைய உலகச் சூழலும்', 'கடவுளையும்

சடங்குகளையும் வள்ளுவம் புறக்கணிக்கிறது', 'தமிழ்த்துறவிகளும் வள்ளுவர்கூறும் தவமும்', 'ஆரிய எதிர்ப்புக்கு முன்னுரை - திருக்குறளின் பாயிரம்', 'செல்வமும் குடிமையும்', ஊழும் கூழும் - ஒரு பகுத்தறிவுப் பார்வை' போன்ற தலைப்புகளில் இவரின் கட்டுரைகள் திருக்குறள் ஆய்வுத் தொகுப்புகளில் வெளிவந்துள்ளன. உலக, இந்திய மாநாடுகளில் கலந்துகொண்டு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அளித்தவர் பல்வேறு இலக்கிய இதழ்களிலும், சமூக ஊடகங்களிலும், இணையத்தில் பரவலாக எழுதி வருபவர்.

